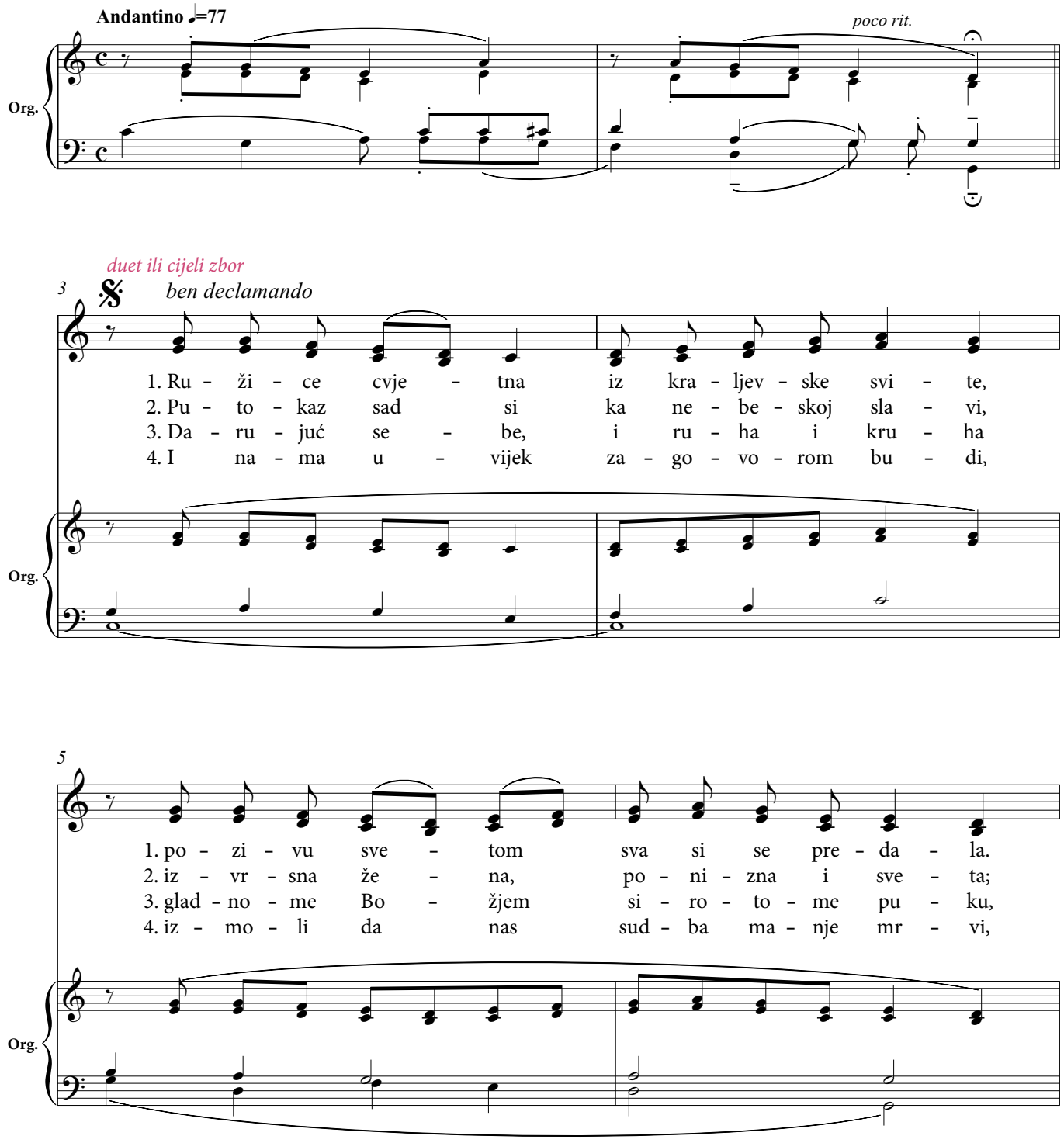
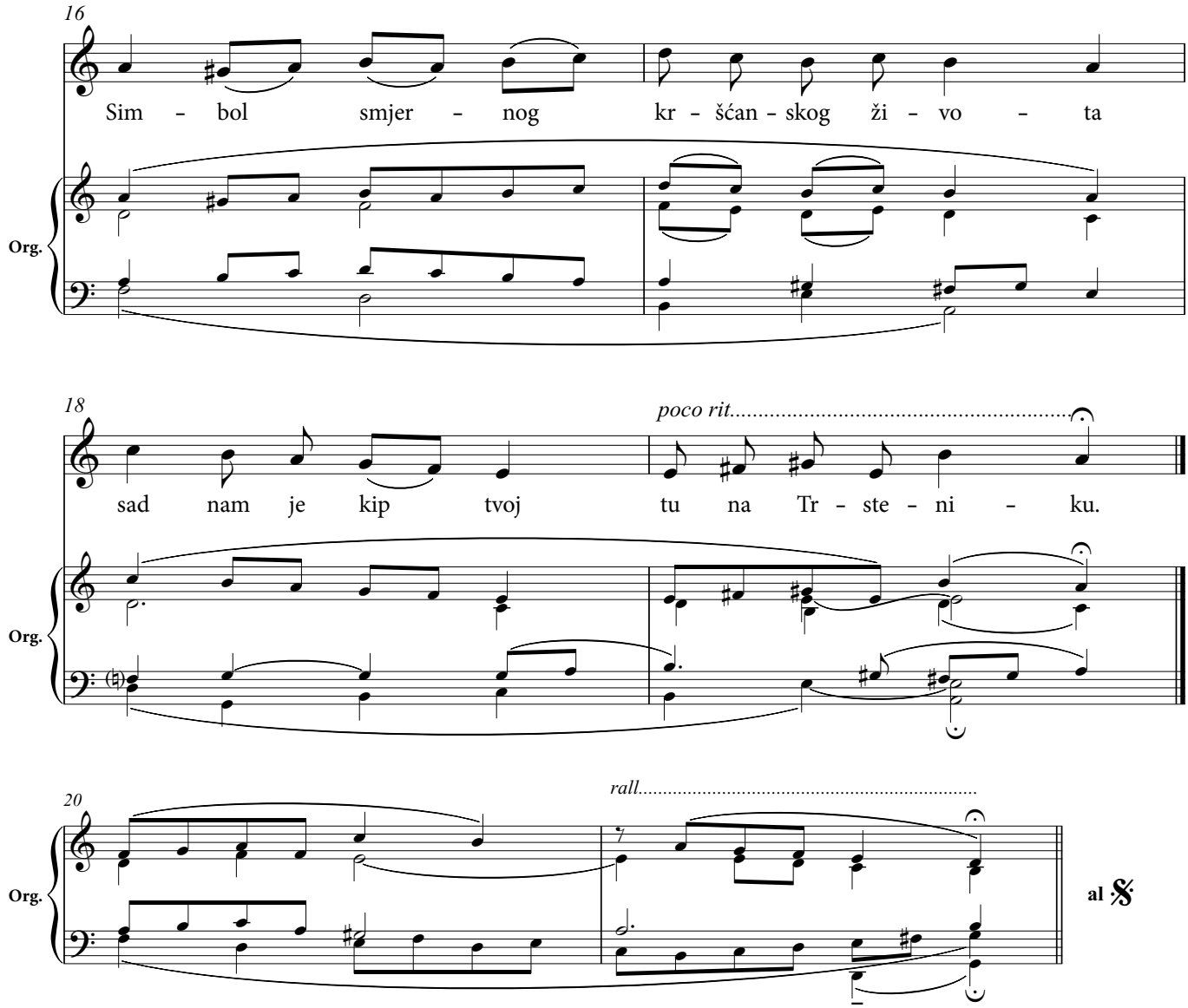
PODNO KIPA SVETE ELIZABETE

Pokraj crkve Presvetoga Otkupitelja u Splitu na Trsteniku

Tekst: Zoran Jurišić
Glazba: Branimir Novokmet (2026.)

7
1. Pre - pu - nim sr - cem slu - žeć po - tre - bi - te,
2. mi - ra i do - bra u - zor si nam pra - vi,
3. lije - či - la ti si sna - gom Sve - tog Du - ha,
4. da Bog nam pro - sti što smo gre - šni lju - di,
Org.
9
1. lju - bav - lju ti si Bo - žjom pro - cvje - ta - la.
3. Fra - nji - na kće - ri, o E - li - za - be - ta.
3. pru - ža - la svi - ma po - mo - ćni - cu ru - ku.
4. ja - ča nas Tije - lom i pre - sve - tom Kr - vi.
Org.
11
PRIPJEV
poco più mosso
Ži - vot tvoj skro - mni mo - li - tve i po - sta
tratt.....poco più mosso
Org.
14
luč je i na - šem ma - gle - nom vi - di - ku.
Org.

16
Sim – bol smjer – nog kr – šćan – skog ži – vo – ta
Org.
18
poco rit.....
sad nam je kip tvoj tu na Tr – ste – ni – ku.
Org.
20
rall.....
Org.
al 𝄋

Zoran Jurišić

Podno kipa Svete Elizabete

Pokraj crkve Presvetoga Otkupitelja u Splitu na Trsteniku

Ružice cvjetna iz kraljevske svite.
pozivu svetom sva si se predala.
Prepunim srcem služeć potrebite,
ljubavlju ti si Božjom procvjetala.

Putokaz sad si ka nebeskoj slavi,
izvrsna žena, ponizna i sveta;
mira i dobra uzor si nam pravi,
Franjina kćeri, o Elizabeta.

Pripjev:
Život tvoj skromni, molitve i posta
luč je i našem maglenom vidiku.
Simbol smjernoga kršćanskog života
Sad nam je kip tvoj tu na Trsteniku.

Darujući sebe, i ruha i kruha
gladnome Božjem sirotome puku,
liječila ti si snagom Svetog Duha,
pružala svima pomoćnicu ruku.

I nama uvijek zagovorom budi,
izmoli da nas sudba manje mrvi,
da Bog nam prosti što smo grešni ljudi,
jača nas Tijelom i presvetom Krvi.

ŽIVOTOPISI AUTORA GLAZBE I TEKSTA

Fra Branimir Novokmet

Rođen je 2. lipnja 1984. u Livnu, BiH. Odrastao je u Tomislavgradu, gdje je završio osnovnu školu i gimnaziju 2003. godine. U Hercegovačku franjevačku provinciju Uznesenja Marijina (Franjevci OFM) u Mostaru ulazi 2003. godine. Filozofsko-teološki studij upisuje na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 2005. godine. Istovremeno s teološkim studijem pohađa odabrane predmete iz Gregorijanike na Institutu za crkvenu glazbu Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, kao i privatne sate pjevanja, harmonije i kontrapunkta.

Svečane zavjete u Redu Manje braće položio je 2009. godine, zaređen je za đakona 2010., a za svećenika 2011. godine. Pastoralno je djelovao na području Mostarsko-duvanjske biskupije u župama Humac i Široki Brijeg, te u Zagrebu.

Poslijediplomski studij iz kompozicije završio je na *Pontificio Instituto di Musica Sacra* u Rimu. 31. svibnja 2023. godine na Papinskom institutu za svetu glazbu u Rimu, u institutskoj crkvi izveden je završni rad fra Branimira Novokmeta, *Missa Cum jubilo*, za mješoviti zbor i soliste uz pratnju orgulja, skladan pod mentorstvom maestra Michelea Manganellia, profesora Instituta i Maestro di Cappella katedrale u Firenzi.

Također, početkom svibnja napisao je fra Branimir i svoj završni oratorij *Ego sum resurrectio et vita (La risurrezione di Lazzaro*), prema izvještaju iz Ivanova evanđelja, za soliste, zbor i simfonijski orkestar, pod mentorstvom maestra Silvana Presciuttinia, profesora na istom Institutu.

Ovim glazbenim radovima uspješno je završio svoj formativni put licencijata iz umjetničkog područja glazbene umjetnosti, polja crkvene glazbe, grane crkvene kompozicije, stekavši naslov maestra, magistra umjetnosti, svete glazbe.

Fra Branimir je danas član Stegovnog povjerenstva Hrvatskoga društva crkvenih glazbenika, a ujedno je i duhovni savjetnik istoga. Suurednik je Glazbenoga priloga časopisa za sakralnu glazbu *Sveta Cecilija*. Veliki doprinos dao je projektu uglazbljivanja stihova za poklike prije Evanđelja.

Godine 2025. u nakladi glazbene izdavačke kuće *Armelin* (Padova, Italija) objavljena je njegova knjiga, zbirka autorskih skladbi: *Mane nobiscum, Domine*. (Branimir Novokmet, *Mane nobiscum, Domine. Raccolta canti eucaristici*, Armelin musica, Padova, 2025.).

Zbirka sadrži glazbene uratke na temu 12 tekstova, psalama i molitava, koje Crkva stoljećima kao blago čuva i prenosi uvijek ih iznova darujući kao nadahnuće i izraz vjere u Gospodina prisutnoga u euharistijskom otajstvu.

Skladbe su euharistijske i pričesne pjesme za različite pjevačke skupine, zborove i soliste, uz pratnju orgulja ili *a cappella*.

Predgovor je napisao maestro mons. Valentino Miserachs, emeritus predstojnik Papinskog Instituta za svetu glazbu u Rimu.

Godine 2026. skladao je himnu svetoj Elizabeti Ugarskoj/Thirinškoj, zaštitnici Franjevačkog svjetovnog reda (OFS) koja se osobito štuje u Splitu (*Podno kipa svete Elizabete*. *Pokraj crkve Presvetoga Otkupitelja u Splitu na Trsteniku*, tekst: Zoran Jurišić, glazba: Branimir Novokmet).

Od akad. godine 2024./2025. kao vanjski suradnik na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu, pri katedri Liturgike, predaje kolegije *Crkvena glazbena kultura*, *Osnove gregorijanskoga pjevanja*, *Crkvena glazba, Liturgijska glazba* i *Zborsko pjevanje*.

Branimir Novokmet, mr. art., mag. theol., duhovni savjetnik i član Stegovnog povjerenstva Hrvatskog društva crkvenih glazbenika (HDCG-a) aktivno sudjeluje u organiziranju seminara i tečajeva u području crkvene glazbe, ne samo stvaranjem glazbenih djela nego i formativno, sa svojim predavanjima, i u ulozi duhovnog savjetnika, odgaja i pastoralno formira glazbenike promičući liturgijsku crkvenu i duhovnu glazbu u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, i šire.

Zoran (Ante) Jurišić

Zoran (Ante) Jurišić rođen je 21. veljače 1961. godine u Imotskom. Osnovnu školu pohađao je u zavičaju svojih roditelja, u Viru kod Posušja. Srednju školu završio je u Splitu, gdje je nakon toga upisao Elektrotehnički fakultet, na kojemu je diplomirao 1985. godine.

Poeziju piše od rane mladosti, a do sada je objavio sljedeće knjige poezije: *Lađa bez kormila* (Napredak, Split, 2000.); *Nebo je moja domovina* (Matica hrvatska Podstrana, Podstrana, 2004.); *Sijač na poljima snova* (Matica hrvatska Podstrana, Hrvatski feniks – Split, Podstrana, 2005.); *Pjesni od suza skovane* (Matica hrvatska Podstrana, Podstrana, 2010.). Godine 2014. dr. sc. Hrvojka Mihanović Salopek izabire od njegovih do tada objavljenih pjesama i uređuje knjigu pod nazivom *Izabrane pjesme*, Ogranak Matice hrvatske Podstrana, što je njegova peta objavljena knjiga. Objavljivao je poeziju i prozu u raznim tiskovinama, a rukoveti pjesama objavljivane su u tjedniku za kulturu *Hrvatsko slovo* u Zagrebu, u časopisu *Osvit,* Mostar; *Riječ*, MH Sisak, te *Podstranska revija,* MH Podstrana.

Godine 2016. tiska roman *Knjiga od očaja,* Matica hrvatska Podstrana; roman *Perunova djeca*, 2018. godine, te dva romana u jednoj knjizi *Bujice i naplavi i Epilog*, 2022. god,, kao dijelovi hrvatskog literarnog povijesnog četveroknjižja. Godine 2025. objavljuje povijesni roman *Lovci na iluzije*, Biokovo, i MH Podstrana, za koji mu je dodijeljena književna nagrada „Zoranić“ za najbolji roman u 2025. godini, te nagrada Društva književnika Zadar uz pokroviteljstvo HAZU, odsjeka za književnost. Iste te godine objavljuje sonetni vijenac *Sveta zemlja Hrvatska* u spomen na prvoga hrvatskog kralja Tomislava, začetnika prve slobodne i samostalne hrvatske države. To je autorova deseta objavljena knjiga.

Njegove pjesme različite tematike objavljene su u brojnim knjigama zajedno s više autora, a pjesma *Zašto* objavljena je u antologiji hrvatske antiratne lirike *Cvrčci u trubi,* autora Biserke Goleš Glasnović i Tomislava Domovića.

Član je Društva hrvatskih književnika u Zagrebu i Društva hrvatskih književnika Herceg Bosne u Mostaru. Djelatni je član Matice hrvatske u Podstrani, u kojoj je dvadeset dvije godine uređivao list za kulturu i društvena pitanja *Podstransku reviju*, glasilo ogranka Matice hrvatske u Podstrani. Uz to je aktivno sudjelovao i u organizaciji okruglih stolova, znanstvenih skupova i tribina pri tom ogranku Matice hrvatske u Podstrani, te uredio više od trideset knjiga poezije i proze drugih autora. Pisao je brojne osvrte o književnosti, kulturi i politici, i objavio ih na raznim mjestima.

Njegovu pjesmu *Sveče iz Podstrane* uglazbio je 2010. godine Nikša Krpetić, a pjesmu *Podno kipa Svete Elizabete. Pokraj crkve Presvetoga Otkupitelja u Splitu na Trsteniku*, posvećenu svetoj Elizabeti Ugarskoj/Thirinškoj, zaštitnici Franjevačkoga svjetovnog reda (OFS), koja se osobito štuje u Splitu na Trsteniku, skladao je 2026. Branimir Novokmet, OFM.

Bio je sudionik Domovinskoga rata kao hrvatski vojnik dragovoljac. Živi i stvara u Podstrani.

Član je Mjesnoga bratstva Franjevačkoga svjetovnog reda (OFS) „Blagovijest“ u Splitu.

Sveta Elizabeta (1207. – 1231.), naziva se često „Ugarska“ jer je kći (hrvatsko-) ugarskoga kralja Andrije II. (i sestra Bele IV.), ali i „Thirinška“, jer je bila udana za vladara njemačke pokrajine Thüringen, a gdje je i provela gotovo cijeli svoj kratki, ali intenzivan život. Tako je već s 4 godine iz očeva dvora odselila u pratnji vjernih služavki u dvorac Wartburg kako bi se temeljem obiteljskih dogovora kasnije (u dobi od 14 godina) udala za sina tirinškoga grofa (kneza). Treće dijete suprug joj Ljudevit (Ludwig) nije niti vidio, jer je prije nego je rođeno otišao u križarski pohod, da bi još u pripremama za pohod u Južnoj Italiji umro od groznice. Nakon njegove smrti život na dvoru postaje joj posve nepodnošljiv, jer je zbog intenzivnog služenja siromasima i potrebitima posve odbacila dvorska pravila ponašanja, a osobito otkako je u susretu s franjevcima čula za primjer sv. Franje što ju je dodatno potaknulo da se i sama odrekne svega i živi u posvemašnjem siromaštvu i služenju drugima. Skrb za djecu povjerila je rodbini, a udovičkom otpremninom izgradila je u Marburgu hospicij i nazvala ga po svom velikom uzoru Franji Asiškomu. Tu je tri godine kasnije i sama bila ukopana. Umrla je 17., a pokopana 19. studenoga 1231.Već za života pratio ju je glas svetosti, pa ne čudi da ju je već 1235. papa Grgur IX. i službeno proglasio svetom, čime je postala prva kanonizirana franjevačka svetica. Njezino štovanje proširilo se vrlo brzo cijelom Europom. Zaštitnica je Franjevačkoga svjetovnog reda (OFS-a), svetica je ljubavi prema bližnjemu i potrebitomu, svetica caritasa. I naš veliki Marko Marulić, „Splićanin“ u svojemu „bestselleru“ *De institutione bene vivendi per exempla sanctorum* (*Upućivanje u čestit život po primjerima svetaca*) (tijekom 16. i 17. st. objavljeno u više prijevoda, u četrdesetak izdanja) na više mjesta navodi upravo životni primjer sv. Elizabete, te je najviše rangira, pa kad piše o svetim ženama, smješta je odmah iza Blažene Djevice Marije. Inače, važno je spomenuti kako Elizabetu uz Split vežu i obiteljske (krvne) veze, jer joj se brat Bela IV. u vrijeme prodora Mongola sklonio na Klisu, a tu su mu i umrle dvije malodobne kćeri (Elizabetine nećakinje) te su pokopane u zajednički sarkofag, koji se nalazi (i danas) nad ulaznim vratima u splitskoj katedrali sv. Duje.

Brončani kip “Sv. Elizabeta i čudo s ružama” (odljev visine 170 cm) izložen u Franjevačkom samostanu o. fra Ante Antića u Splitu na Trsteniku rad je poznate njemačke kiparice Yrse von Leistner (1917. – 2008.). Yrsa je sestrama milosrdnicama Splitske provincije „Naviještenja Gospodinova“ darovala ovaj kip 1998. u znak zahvalnosti za predan rad te što su i o njoj skrbile u staračkome domu (kod Bonna u Njemačkoj). Sestre milosrdnice su ga pak kasnije velikodušno poklonile franjevcima Provincije Presvetoga Otkupitelja prigodom useljenja u novi samostan na Trsteniku 2008. u znak zahvalnosti i dobre suradnje, a i budući da je sv. Elizabeta zaštitnica Franjevačkoga svjetovnoga reda. Kip je svečano postavljen u Franjevačkom samostanu o. fra Ante Antića na Trsteniku i blagoslovljen na svetkovinu sv. Franje Asiškoga, 4. listopada 2018., i od tada je izložen svima na štovanje, a osobito se oko njega okupljaju članovi Franjevačkoga svjetovnog reda koji organiziraju i prigodna hodočašća za svetičin blagdan, 17. studenoga.

U franjevačkom samostanu na Trsteniku nalazi se i slika svete Elizabete koju je za njezine štovatelje i štovanje 2021. godine naslikala Karin Grenc, istaknuta splitska kiparica i slikarica, s opusom koji prema riječima likovnog povjesničara i kritičara Stanka Špoljarića pripada vrhuncima moderne hrvatske sakralne umjetnosti. Slika je načinjena tehnikom akrila na drvenoj ploči, formata 52 x 43 cm. Figura svetice po njemu odiše dostojanstvom stava, prožeta je plavim bojama i blistavošću smeđe-zlatnih tonova aureole. Karin je ovim radom gradila svoj dijalog sa svetom Elizabetom nadilazeći stvaranje djela tek kao puki likovni čin. Osmišljavanje slike započela je i prije prvog poteza, tražeći i nalazeći neopisive niti duhovnosti u vremenu kada je živjela sveta Elizabeta, i danas, kada se žar njezinog predanja i dalje širi. Sveta Elizabeta se posvetila drugima prihvativši siromaštvo kao način života. A to darovanje potrebnima Karin Grenc je prikazala naramkom darova koje ova velika i sveta žena nosi potrebitima. Slika je blagoslovljena za štovanje na blagdan svete Elizabete, 17. studenoga 2022.

Molitva svetoj Elizabeti, zaštitnici Franjevačkoga svjetovnog reda

Oče nebeski, ti si nam u svetoj Elizabeti dao novi uzor kršćanskoga života, supruge, majke, udovice, pokornice i milosrdne žene, kontemplativne, brižljive i djelatne žene u svijetu.

Daj da i mi slijedimo njezine svijetle primjere, te u svojim obiteljima i bratstvima prepoznamo nazočnost Isusa Krista u siromasima i onima koji trpe.

Daj nam odvažnost da živimo, uz milost Duha Svetoga, savršenu franjevačku radost, vršeći mir i dobro, opraštanje i pomirenje, te tako usrećimo ljude svojega vremena. Po Kristu našem Gospodinu. Amen.

Mjesno bratstvo Franjevačkoga svjetovnog reda (OFS) „Blagovijest“,
Put iza Nove bolnice 10 c, Split
Priredio: fra Stipe Nimac, OFM (Sv. Elizabeta Ugarska/Thirinška, 17. studenoga 2026.)